

den Overenskomst, som er sluttet i Udvalget mellem hans Gruffefæller og Regeringspartiet. Det ærede Medlem talte om, at det Flertal, som skulde stemme efter en Opløsning af Byraadet, vilde altid føle sig solidarisk med Kommunalbestyrelsen. Jeg tror, at det ærede Medlem ser fuldstændig fejl heri, og jeg tror, at Erfaringerne mange Steder ville komme til at vise det. Jeg lægger afgørende Vægt derpaa, at denne Opløsning falder i det Øjeblik, da Vælgerne skulle tage Stilling til, om de finde, at den Foranstaltning, der skal foretages af Kommunen, i det Øjeblik er saa økonomisk forsvarlig, at de finde det rimeligt, at den Forhøjelse af Skatteudskrivningen, der vil komme som Følge af denne Foranstaltning, ogsaa kommer. Dette Øjeblik vil netop være det rette til at faa Vælgernes Svar, og jeg føler mig overbevist om, at der kan blive Tilfælde, hvor en Kommunalbestyrelse har flottet sig mere, end Vælgerne ville finde tilbørligt, hvor det saa vil vise sig, at Vælgerflertallet vil gaa imod den. Men til syvende og sidst er der intet at sige til dette, thi de, der skulle have Kommando i Kommunen, ere naturligvis ikke Kommunalbestyrelsen — den udøver den kun paa Vælgernes Vegne —, det er Vælgerne.

Saa talte det ærede Medlem om Amdsraadens Betydning med Hensyn til Skatteudskrivning. Det har i det hele taget været ganske interessant at høre under denne Forhandling, hvorledes man fra de forskellige Sider har set herpaa. Det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hage) og det ærede 8de kongevalgte Medlem (Estrup) lagde ikke megen Vægt derpaa, og det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Piper) heller ikke, men det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds mente derimod, at det var af den allerstørste og mest praktiske Betydning, det havde han nu Brug for til sin Agitation. Jeg skal minde det ærede Medlem om, af hvad Karakter de nugældende Bestemmelser for Amdsraadets Betydning ere. Han vil da sikkert indrømme mig, at man i Ly deraf hurtigt kan løbe meget højt op med Skatteudskrivningen. Nu vil det ærede Medlem sige: Jeg ønsker ogsaa ganske anderledes kraftige Bestemmelser paa dette Omraade, det anser jeg for heldigt osv. Men dertil vil jeg da svare, at det ærede Medlem før talte om Hensynet til Realiteter, og dette skal man ogsaa fastholde i Politik. Det ærede Medlem ved, og alle andre ærede Medlemmer vide, at der er ikke nogen som helst politisk Mulighed for at opnaa de faste og

snærende Baand, som det ærede Medlem maaske vil svare mig, at han hellere vil ønske i Modsætning til de Bestemmelser, der ere i Loven af 1867. — Saa talte det ærede Medlem noget om Amdsraadens Sæmmensætning. Han antydede noget om, hvorfor man nu havde holdt fast ved disse privilegerede Vælgere til Amdsraadene. Det forekom mig, at det ligesom klang gennem det ærede Medlems Udtalelse, at det var saadan en Slags Pris, i Kraft af hvilken man havde opnaaet en Overenskomst fra hans Meningsfællers Side med Hensyn til denne Sag. Jeg maa sige om hele dette Forhold, at det ligger jo lige aabent for, hvorledes dette er; enhver ved det jo, der har været talt om det saa ofte, at man fra frikonservativ Side ikke havde den Tillid til de Amdsraad, der vare foreslaaede af Regeringen, at man mente at kunne gaa ind derpaa. Derfor har man ønsket at bibeholde en anden Amdsraads-sæmmensætning for sluttelig at tiltræde den, der her er foreslaaet som et Resultat af Overenskomsten. Jeg deler ikke denne Opfattelse af de Amdsraad, som have været foreslaaede fra Regeringens Side, men jeg er indgaaet paa en saadan Sæmmensætning af Amdsraadene som den, her er Tale om, fordi jeg finder den forsvarlig i kommunal Henseende, og fordi jeg derigennem har kunnet være med til at bidrage til, at Overenskomst kan naas. — Nu talte det ærede Medlem om noget, han havde hørt, at den højtærede Finansminister skulde have sagt. Jeg maa sige, at jeg har ikke hørt eller set det, som det ærede Medlem sigter til, gengivet af noget som helst Blad. Men jeg skal ganske aabent sige min Mening om dette Forhold. Forholdet er dette, at man her, uden fra nogen Side at gaa bort fra sit principielle Syn, har sluttet en Overenskomst, som man anser for heldig og forsvarlig. Og det er min Overbevisning, at denne Overenskomst i det praktiske Liv vil vise sig at virke paa en god og forsvarlig Maade, og slaar dette til, vil der sikkert gaa længe, inden man paa ny kommer ind paa Stridigheder om, hvorledes den kommunale Valgordning skal være.

Saa talte det ærede Medlem om det Ansvar, jeg havde med Hensyn til, at man ikke var kommen ind paa en anden Ordning. Det Ansvar, der ligger i, at jeg ikke har villet være med til at forkludre hele Vælgergrundlaget for de almindelige Valg til Sogneraad, Byraad m. m. for til Gengæld at slippe for de privilegerede Vælgere til Amdsraadene, det Ansvar paa-